

Herman Finkers, Mijn Kinderjaren

Ik ben in 1954 geboren, in de mooie stad Almelo. Ik werd zeven dagen te vroeg geboren. Dat vonden mijn ouders niet erg. Stel dat ik zeven dagen te laat was geboren; die eerste week is juist zo leuk en die hadden ze dan moeten missen

Volgens mijn moeder was het een pittige bevalling en zoals zo vaak gebeurt, perste ze er eerst een flinke keutel uit

"Daar hoeft u zich helemaal niet voor te schamen, hoor", zei de vroedvrouw, "Dat hoort allemaal bij een bevalling". En ze legde de keutel op de buik van mijn moeder

Toen even later ikzelf ter wereld kwam, maakte ik een zodanige indruk op mijn vader dat hij geemotioneerd raakte en begon te huilen

Iedereen in de kamer werd stil

En mijn vader bracht snikkend te berde

"Nu weet ik zeker dat ik twee kinderen wil!"

Ik was thuis de derde

Tot vreugde van de pastoor bleef ons gezin niet beperkt tot drie kinderen.

Volgens goed katholiek gebruik deden mijn ouders aan periodieke onthouding

Mijn vader schreef op het laatste geboortekaartje

Met uitzichtloze vreugde geven wij kennis

Van de geboorte van ons twaalfde kind

Het is een jongen en wij willen hem

Voor nog geen (f 1.000,-) f 650,- missen